

GÖTATIDNINGAREN

Pris 15 kr

1991

Jubileumsnummer

Tusentals firade regementet 4. maj

DU ÄR ALLTID VÄLKOMMEN TILL SAAB-HANDLAREN!

- *Försäljning*
- *Leasing*
- *Korttidsuthyrning*
- *Reservdelar*
- *Tillbehör*
- *Verkstad*
- *Snabbservice*
- *Plåtverkstad*

bil ab
IVAN PERSSON

SAAB

Mariesjö, Skövde, telefon 0500-180 00.

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg
Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde • Tel 0500-650 00 Postgiro 9 58 82-7
Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Ulf Floberg

Regementschefen har ordet

Bästa läsare!

Denna gång har Ni fått vänta länge på Götaträngaren, som normalt skulle komma ut i maj månad.

Vi valde att ge ut den ett halvt år senare för att vi skulle få med lite glimtar från vårt 100-årsjubileum, som ju kulminerade just i maj månad.

Jubileumsåret

Vårt jubileumsår närmar sig nu sitt slut och jag vill framföra ett hjärtligt tack till alla Er som medverkat. Till de fast anställda vid regementet och inom garnisonen samt

duktiga värnpliktiga som svarat för genomförandet. Men också ett varmt tack till alla Er som på olika sätt stött jubileet: enskilda, företag, föreningar och fonder.

Jag vill också uttrycka vår tacksamhet till alla Er som förköpt vår jubileumsbok, det gav ekonomiska möjligheter och inspiration att satsa fullt ut på en bra jubileumsbok.

Tack till Er alla som medverkat vid framtagandet av boken med råd, artiklar och redaktionellt arbete.

Utbildningsåret 91/92

Vi förbandsomsatte under detta år Älvsborgsbrigadens underhållsbataljon jämte en transportpluton till Milo Ö. Utbildningsresultatet har blivit mycket bra. Det krigsplacerade befälet med krigsbataljonschefen major Berndt Wennebrink i spetsen har gjort en helhjärtad insats. De värnpliktiga har mött oss på halva vägen och bidragit till det goda resultatet.

Och som vanligt har samarbetet med I 15 varit mycket bra.

Till alla som deltagit i produktionen ett stort tack.

Innevarande år 92/93

Detta utbildningsår grundutbildar vi som första förband i Sverige delar av ett nytt förband, en fördelningsunderhållsbataljon.

Av denna bataljon utbildar vi fördelningsunderhållsbataljonsstabskompani - också en ny förbandstyp - samt fyra försvarsplutoner, de senare med 5 månaders utbildning. Så här långt ser allt bra ut, mera härom kommer i nästa Götaträngaren.

Försvaret och T 2 i framtiden

Försvarsbeslutet som skulle komma i våras har uppskjutits till våren 1992. Och senaste veckan har man kunnat se en och annan artikel i pressen som ifrågasätter om statsmakterna hinner med ett övergripande beslut till våren 1992 med tanke på valutgången m m.

ÖB har i ÖB 92 lämnat underlag till regeringen rörande försvarets utformning i tre olika ekonomier, där den lägsta nivån (C-nivån) innebär oförändrade försvarsanslag.

Denna ekonomiska nivå innebär en avsevärd minskning av försvarets resurser och drabbar inte minst armén. I denna nivå har nämnts att endast 8-10 brigader kan behållas.

B-nivån medger omkring 17 brigader och den högsta nivån medger dagens krigsorganisation med ungefär 20 brigader.

I nivåerna A och B torde T 2 ha en säker ställning som det enda kvarvarande trängregementet lokaliserat till Skövde där Arméns Underhållscentrum (UHC) är beläget sedan 1 juli 1991.

I C-nivån måste genomgripande förändringar i grundorganisationen göras men också i denna nivå behövs enligt min uppfattning en stark utbildningsplattform i Skövde för underhållsutbildning.

Såväl ÖB som CA har klart deklarerat att C-nivån är otillräcklig för vårt försvar.

Förändrad produktion redan nu

Redan med de beslut som tagits har krigsorganisationen minskat och det har fått följder för vårt utbildningsuppdrag. Under hela 80-talet har vi varje år grundutbildat en hel underhållsbataljon. I framtiden kommer högst 1/2-bataljon att utbildas och de närmaste åren kommer vi att ha minst ett kompani med femmånadersutbildning.

Ett nytt uppdrag är att utbilda transportledningsassistenter. Detta är PB-värnpliktiga med elva månaders utbildning och den första kullen rycker in i juni 1992.

Och en sedan länge viktig del behåller vi, utbildningen av de kompani- och plutonsbefälsuttagna värnpliktiga. Bland dessa har vi rekryteringsbasen för både våra yrkesofficerare och reservofficerare, båda kategorierna har idag och i framtiden en viktig plats i krigsorganisationen i underhållsbefattningar. Idag beklädder T 2-officerarna krigsplaceringar från BODEN till YSTAD och är duktiga och väl sedda.

Regementet kommer under 1990-talet att inta en mindre organisation, vilket leder till ökade krav på personalen, varför det gäller att även i framtiden slå vakt om

KVALITÉ, KUNSKAP och KAMRATANDA.

Redaktören har ordet

Ulf Floberg

Att fira 100 år är en stor händelse - så även för T 2.

Det, snart, gångna året har varit hektiskt och arbetssamt, men främst ett år med positiva inslag.

Mest positivt är nog den uppblommande kontakten mellan människor som på ett eller annat sätt har haft eller har anknytning till T 2.

Som redaktör har det varit mycket stimulerande med alla brev och med alla telefonsamtal från när och fjärran.

Genom detta har redaktionen fått ett större urval för artiklar och vi hoppas på förståelse från de som skrivit men inte kommer med.

Vi har försökt att, i denna upplaga, dels återge 100-årsfirandet och dels att ge en inblick i vad som händer så att säga mera "till vardags".

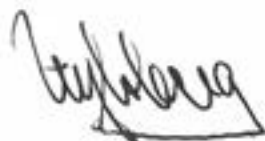
Den skrift Du nu håller i handen är unik - dels genom att det är ett jubileumsnummer, men även genom att vi i år för första gången har tryckt i "egen regi". Det vill säga på garnisonens tryckeri.

Genom denna "egna tillverkning" minskas våra utgifter och detta är ju som alla förstår angeläget.

Med dessa rader vill jag också passa på att tacka alla som, på olika sätt, har bidragit till tidningens tillblivelse.

Ingen nämnd och ingen glömd.

Jubileumsnumret är Ditt - hoppas Du får glädje av vårt arbete.

Från kassören

Hans-Erich Lindner

Är det Du som har glömt att betala in medlemsavgiften?

Du har betalat? - Eller är ständig medlem?

Tack! Du kan hoppa till slutet av notisen.

Om Du av någon anledning inte betalat, vore jag tacksam om Du ville göra det så snart som möjligt.

Som Du säkert har märkt så har allting blivit dyrare, även att driva en förening. Vi behöver Ditt stöd.

Varför inte passa på tillfället och bli ständig medlem. Avgiften för detta är 400 kronor.

Den vanliga årsavgiften är 50 kronor. (10 kr 1:a året).

Föreningen har postgiro-konto

9 58 82 - 7

Med vänlig hälsning

Hans-Erich Lindner

Bostad: Törningsro
540 15 VÄRING

Tfn: 0500-40167

Arb: Regexp T 2
Box 602

541 29 SKÖVDE
Tfn: 0500-65204

Från årsmötet

Sekreteraren Otto Gröntoft

Trots att regementets dag inte inföll under sistlidna hösten på grund av 100-årsjubilerandet samlades kamratföreningen till sedvanligt årsmöte den 25 oktober -90.

Mötet inleddes med en parentation över de medlemmar som avlidit under året.

Styrelsen omvaldes. Dock fick föreningen en ny kassaförvaltare i Hans-Erich Lindner.

Årsmötet beslöt efter diskussion att avgifterna till föreningen skall vara 50-:/år och för ständigt medlemskap 400:-

Ordföranden orienterade deltagarna om de tider och evenemang som skulle gå av stapeln under jubileumsåret.

Ur protokollet saxar vi följande: Ett bra skyltskåp har införskaffats och placerats i korridoren utanför regch rum vari placerats de minnessaker och gåvor som skänkts till föreningen, bl a från vårt vänförband Jyske Traenregiment.

Grindarna vid gamla T 2 kanslihus kan inte byggnadsminnesförklaras. Efter den renovering som grind och stolpar nu fått, i samband med Högskolans inflyttning, pryder dessa sin plats och bör kvarstå. Ej heller skall medaljongerna flyttas.

Årsmötet beslöt att till regementet skänka ett års medlemsavgifter c:a 20 000:- till en minnessten att resas vid Karstorp. Detta har sedan blivit en värdig gåva varaktigt bestående för kommande generationer Götaträngare.

Slutligen tackade ordföranden några styrelsemedlemmar, Gunnar Nilsson, Anders Rapp och Erik Lindberg, för goda insatser för kamratföreningen.

Årsmötet avslutades varefter en enkel måltid bjöds.

Valspråk

Ordföranden

I förra numret av Götaträngaren anmodades läsarna att lämna in förslag till ett valspråk som kunde användas av både regementet och dess kamratförening.

Frågan om ett valspråk har varit uppe tidigare - inte minst vår framlidne redaktör Gunnar A Persson hade ett stort intresse och engagemang i denna fråga.

Denna gång har ett drygt 10-tal förslag sänts in.

Regementschefen och kamratföreningens styrelse har dock beslutat att t v ej anta ett officiellt valspråk, men beslutat att av de insända förslagen utse det bästa och tilldela förslagsställaren pris för gott förslag.

Jury, som bestod av ordföranden, sekreteraren och ledamoten Anders Andersson valde enhälligt förslaget

KVALITET, KUNSKAP
KAMRATANDA

Förslaget insänt av tidningens redaktör, kapten Ulf Floberg.

För gott förslag har kapten Ulf Floberg tilldelats en cigarettändare med regementets vapen i färg och med personlig gravyr.

Gunnar Wikland

Hedersordföranden i Göta Trängregementes kamratförening och förre chefen för Göta Trängregemente, överste Gunnar Wikland avled den 30/3 1991 i en ålder av 72 år.

Överste Gunnar Wikland var regementschef under åren 1968-1979. Hans insatser för vårt regemente under början av 1970-talet - då ett starkt nedlägningshot låg över T 2 - får aldrig underskattas.

Gunnar Wikland föddes den 8 januari 1919 i Stockholm.

Efter studentexamen vid Östra Real och avslutad grundutbildning vid T 1 i Linköping utnämndes Gunnar Wikland till fänrik vid T 4 i Hässleholm den 1 oktober 1942.

Efter krigshögskolan 1953-1955 blev Gunnar Wikland generalstabsaspirant och senare generalstabsofficer. Som GSO innehade Gunnar Wikland flera viktiga befattningar bl a som chef för arméstabens trängavdelning och som chef för sekt 2 (milokvartermästare) i milostab ÖN.

Som kamratföreningens ordförande visade Gunnar Wikland alltid ett varmt engagemang. Detta personliga engagemang kom också kamratföreningen till del efter det Gunnar Wikland avgått med pension.

Vid kamratföreningens årsmöte den 28 oktober 1989 kallades Gunnar Wikland till hedersordförande i kamratföreningen. Personalen vid Göta Trängregemente och medlemmarna i kamratföreningen sörjer en avhållen chef och kamrat.

Gunnar A Persson

Kapten Gunnar A Persson avled den 29/5 1990 i en ålder av 67 år.

Kapten Gunnar A Persson föddes i Hällefors i Värmland den 22 juli 1928.

Han anställdes vid T 2 som volontär redan 1944 och blev underofficer 1952. Han utnämndes som förvaltare i trupptjänst 1968 och blev kapten 1972.

Då Gunnar A Persson gick i pension i oktober 1988 hade han varit T 2 trogen hela sitt yrkesverksamma liv utom en kort period 1983-1984, då han tjänstgjorde vid FMV i Karlsborg.

Gunnar A Persson var en av de motorutbildare som lett T 2 fram till en förstaplats inom området i armén. Under många år har han varit chef för motortjänsten vid regementet och som trafikinspektör också arbetat för TSV.

För frivilligverksamheten och främst SKBR har Gunnar A Persson gjort stora insatser.

Inom handbollen såväl i Skövde som på T 2 har Gunnar A Persson varit mycket aktiv och beträtt poster som både ordförande, kassör, tränare och lagledare.

Inom kamratföreningen har Gunnar A Persson varit ledamot i redaktionskommittén i många år och inte minst en uppskattad redaktör under 10 år.

Vi känner alla en stor saknad efter kollegan och kamraten Gunnar.

Regementets 100-års jubileum

Redaktören

År 1991 fyller T 2 100 år. Denna händelse passerar minsann inte spårlöst förbi. Förberedelser för jubileet har pågått under lång tid och engagerat såväl personal inom som utom regementet. Stor möda har nerlagts i sammanträden, kommittéer, kontakter med människor och företag. Rekognoseringar har utförts och förövningar har genomförts. Allt för att göra 100-årsjubileet minnesvärt.

Götasträngaren skall försöka att, i ord och bild, återge de viktigaste jubileumshändelserna. Men först, vill vi presentera i bild personalen som tjänstgjorde vid regementet under jubileumsåret.

Av olika anledningar, har inte alla kunnat ställa upp framför fotografen men de flesta finns med.

Foto Lennart Hallerbo

..... T 2-anställda

Foto Lennart Hallerbo

Regementets historia i korthet

1891

Det är alltså ett sekel som T 2 firar i år.

- Sina anor räknar regementet från 1891, då Kongl Göta Tränghataljon organiserades i Stockholm, på Marieberg.

- Runt den plats där T 2 föddes har nu Sovjets ambassad, Svenska Dagbladet och Dagens Nyheter etablerat sig. En sten restes 1953 till minne av gångna tidens verksamhet på Marieberg.

1892

Redan 1892 flyttade bataljonen till Karlsborg. En trupp på elva officerare, däribland läkare, veterinär och intendent samt fem underofficerare och 65 menige inklusive "distinktionskorpralet" och vicekorpralet tog plats i dagsnälltåget från Stockholm till Skövde. Loket pustade tungt igång. Nio extra vagnar hade kopplats till för bataljonens två kompanier - ett tränghkompani och ett sjukvårdskompani. Från Skövde gick sedan marschen till Karlsborg.

1901

1901 bytte bataljonen namn till Första Göta Tränghår och 1902 började man uppföra en kasern och övriga byggnader på stadsågan Allhem på Norrmalm i Skövde.

1905

En septemberdag 1905 lämnade Göta tränghår Karlsborg. Efter övernattningen i Fagetsanna och Igelstorp marscherade kåren in på kaserngården i Skövde, där fördelningschefen med stab hälsade tränghåren välkommen. Kåren lär ha marscherat på bra och nått grindarna före utsatt tid.

Etablissemanget var då inte alls i det skick som det senare fick. Omfattande arbeten återstod med utdikning och grustransporter för att jämna ut marken. Dessutom var inte alla byggnader klara. Senare köptes också övningsfält in. Det första var området mellan nuvarande Gransibagatan och Mörhebäcken. Den första skjutbanan byggdes med kulgång mot Nyströms kullar.

Tränghåren placerades utanför stadsbebyggelsen. Den slutade där Helensskolan ligger i dag. Norrmalm fanns inte utan runt om kasernområdet låg endast enskilda byggnader.

1940-1945

Andra världskriget utöbade uppgifterna även för Göta tränghår och ett särskilt utbildningsläger anlades 1940 vid Karstorp's Herrgård norr om Skövde. Lägre avvecklades efter 1945 och förrådsverksamheten upphörde i början av 1950-talet. I dag ligger Kärnslukhuset och Volvos fritidsanläggning på den före detta lägerplatsen.

1949

Regementet blev kåren i lätthet med övriga trängkårer 1949. Under 50-talet genomgick det en nydaning inom de flesta områden. Byggnaderna fräschades upp och de flesta provisorier från ofredsåren revs.

Genomgående för tiden 1950-1970 var att arbetet vid regementet präglades av en intensiv utbildningsverksamhet. Det ledde till att T 2 varje år deltog i större förbandsövningar under militärbefälhavarens ledning.

Kven övningsfältet utvidgades och kom i sitt sista skede på 1970-talet att gränsa till ån Ösan i norr. Till utbildningens främre byggdes kort-hållsbanorna ut vid Hardalen. Samtidigt blev vägen klar under järnvägen för att soldaterna lättare skulle komma ut till övningsfältet i Hasslum-skogen.

1952

Så även Nora där T 2, efter krigsslutet då förbanden avrustat, organiserade och byggde en mobiliseringscentral. Den kom till för att täcka behovet av utbildningsresurser för underhållstjänst, främst sjukvårdstjänst, inom Bergslagens militärområde. T 2 N upphörde 1952.

1982

1982 beslöt regeringen att T 2 skulle flytta till de kaserner som K 3 lämnade på Heden.

1984

Flyttningen skedde under sommaren 1984 och även om det var med visst vemod kasernområdet på Norrmalm lämnades så visade sig K 3-kasernen vara i gott skick och väl lämpad för ett trängregemente.

1989

Endast män hade fram till 1980-talet varit förunnade att utöva officersyrket. Men då öppnades det för kvinnor och i juni 1988 anställdes de två första kvinnliga officerarna på T 2.

1991

Nu utbildas årligen omkring 650 värnpliktiga till krigsorganisationens underhållsförband. Utbildningen ges inom många olika områden till exempel: transport- och ammunitionstjänst, reparations- och bärgningstjänst, förplägnads-, sjukvårds- och trafikstjänst.

Vid T 2 finns en sjukvårdsskola som utbildar värnpliktig sjukvårdspersonal även från andra förband inom västra militärområdet. Vid trafikskolan utbildas förare till tung lastbil och buss för garnisonens behov.

I dag har T 2 omkring 150 anställda.

T 2 - 100 årsfirande i Skövde stad

Redaktören

Lördagen den 2 mars påbörjades T 2's 100-årsfirande. Jubiléet inleddes i Skövde stad, eftersom T 2 har varit Skövde troget under huvuddelen av sin verksamhetstid.

Firandet startade upp på skolgården vid Helenaskolan. Regementschefen, överste Tord Björkman, höll tal och vände sig i första hand till invånarna i Skövde kommun och tackade för den tid som T 2 fått förmånen att vara ett Skövderement.

I talet tackade regementschefen också Skövde kommun och olika företag som hjälpt T 2 att genomföra jubiléet.

Efter regementschefens inledningstal startades en hisnande Mc-show.

Det var T 2's, ja även Skövdes stolthet Arméns Lejon som stod för uppvisningen. Anförda av "Lejonpappan", kapten Lennart Johansson, visade gruppen upp flera nyheter i sitt program. Eftersom denna uppvisning var "Lejonens" årspremiär, hade säkert många sökt sig till Helenaskolan för att inte missa detta framträdande.

Av applåder att döma, var Skövdeborna nöjda med showen - och Skövdeborna är ju lite av finsmakare på detta med ARMÉNS LEJON.

Redan på morgonen var torget fyllt av folk..... och mera blev det
(Foto L G Olsson)

Ett Lejon i farten
Här Claes Andersson

Efter uppvisningen påbörjades en marsch från Helenaskolan till Hertig Johans torg.

I tåten fördes regementets fana av löjtnant Mikael Söderström.

Efter fanvakten kom sedan Arméns Lejon, åtföljda av representanter ur T 2's idrottspluton Mc och ur trafikplutonen.

Väl framme vid torget tog regementschefen till orda igen och inbjöd därefter Skövdebor och andra tillresta att bese de T 2-enheter som grupperats på torget.

Här fanns förutom motorcyklar, sjukvårdstält, sjuktransportfordon och annan militär utrustning utställd.

T 2's kokutbildare nr 1 -
löjtnant Tommy Lindqvist utspisar
en hel stad på en förmiddag

Efter att ha besett "knektarnas" utställning kunde besökarna provsmaka en tallrik äkta kronans ärtsoppa som bjöds ur en koktross.

Detta var ett uppskattat inslag och inte mindre än 350 liter ärtsoppa gick åt.

Löjtnant Tommy Lindqvist som var ansvarig för utspisningen hade inte bara fullt sjå att utspisa alla, utan dessutom fullt sjå med att ta emot beröm för den goda soppan.

Både gamla och unga lät sig väl smaka

Även Militärbefälhavaren tyckte
att ärtsoppan var god

Under tiden som ärtsoppan avåts, kunde en konsert avnjutas.

Den för 100-årsjubileet sammansatta "T 2's musikkår" framförde, under Thure Janssons ledning, en rad kända marscher och andra stycken.

Många var de som stannade och lyssnade på musiken och många var de som beundrade musikanternas granna uniformer.

Alla musiker var klädda i uniform av äldre snitt och mycket prydliga. (Eller som en västgöte beundrande uttryckte: "Dä ä ente nok mä att di spelar bra..... di ä granna mä...").

Vid 13-tiden var första delen av T 2's 100-årsjubileum över och regementschefen och "100-årsgeneralen", överstelöjtnant Lars-Gunnar Winterfeldt kunde andas ut.

Premiären på T 2 100-år hade gått enligt planerna.

T 2 - 100 årsfirande på Marieberg

Redaktören

Under minnesstunden vid stenen på Marieberg förhöjdes stämningen genom hornspel av Thure Jansson

Torsdagen den 21 mars samlades en skara förväntansfyllda personer utanför valvet vid T 2.

Det var många som hade mött upp. Där fanns både äldre och yngre, civila och militärer. Vi skulle till Marieberg i Stockholm och fira T 2 100 år.

Vi steg ombord på bussen, som dagen till ära var Armén's Lejons granna ekipage.

Lt Bengt Karlsson kontrollerar att "2-föraren" kn Lennart Johansson framför bussen enligt instruktionen

Klockan sju på morgonen rullade vi iväg och vi rullade säkert..... T 2's bussutbildare nummer ett, löjtnant Bengt Karlsson satt vid ratten.

Efter en kort rast i Arboga anlände vi till Karlbergs slott. Karlberg var mötesplats mellan oss från T 2 och de som hade tillrest från andra håll.

Det kom Götaträngare från när och fjärran och många kamratliga handslag växlades.

Många kända ansikten dök upp. - Vad sägs t ex om fyra f d regementschefer vid T 2? - och därtill deras då närmsta medarbetare. Mycket trevligt, tycker vi som idag tjänstgör på T 2.

Efter att alla bekantat sig lite med varandra gick färden till Marieberg. Bussen var fylld till sista plats och ett stort antal civila fordon följde efter.

Vid Marieberg är en minnessten rest på platsen för "T 2's vagga". Vid denna minnessten tog regementschefen till orda och hälsade alla välkomna.

Därefter vidtog själva ceremonien. Regementschefen talade om T 2's tillblivelse och om T 2's första chef majoren Axel Mattsson.

Efter talet var det överstelöjtnant Lars-Gunnar Winterfeldts tur att träda fram.

Han återgav T 2's historia, och han gjorde det på rimmad lyrik. (se annan plats i Götaträngaren).

Avslutningsvis nedlade regementschefen en krans vid minnesstenen, till minne av de första Götaträngarna.

Under hela ceremonien förhöjdes stämningen genom närvaron av regementets fana och genom hornspel av Thure Jansson.

*F d regementschefer i samspråk
öv 1 Rossander och Gen Nordström*

*Många kära återseenden
Schyllander och Skeppstedt
i samspråk med C T 2*

På kvällen bjöds en kamratmiddag på Karlberg.

Många deltog och det blev en fin avrundning på en stämningsfylld dag.

Frampå småtimmarna återvände vi till T 2.

Vi som deltagit var trötta, men glada över att ha deltagit i minnesstunden vid Marieberg.

Det kändes bra att ha kontakt med sina rötter både på det geografiska och på det kamratliga planet.

*Chefen T 2 överlämnar regementets
standar till Chefen för Sjukvårdshögskolan övlt Harald Deutchel*

**central
TRYCKERIET**

GUSTAV ADOLFS GATA 32 SKÖVDE

T 2 - 100 årsfirande på Trängen och Karstorp

Redaktören

Onsdag den 3 april var det dags att fira "T 2 - 100 år" igen. Förläggningsplatserna i Skövde skulle hedras.

Samling skedde vid det som idag benämns som "gamla T 2", men som numera är högskola och bostadsområde. På området som, förstås, heter "Trängen" finns en minnessten rest utanför det tidigare kanslihuset. Runt minnesstenen samlades de som anslutit för att delta i minnesstunden.

Såväl äldre som yngre hade mött upp. I förgrunden bl a löjtnant Jonny Wackelin och Bertil Haglund

Regementschefen hälsade välkommen och därefter tog f d stabschefen, överstelöjtnant Gunnar R Nilsson, till orda. Han berättade om tiden då T 2 var förlagt på denna plats och han berättade särskilt om tiden vid krigsutbrottet 1939 och åren därefter.

Gunnar, som är en god berättare, fångade vårt intresse och vi kände tidens vingslag i luften.

Stabschefen, då T 2 låg på denna plats, övlt Gunnar R Nilsson

Vi lite yngre, som ej var med på den tiden, fick av Gunnar en god historiebrevbeskrivning.

Efter samlingen vid "gamla T 2" drog en kolonn med bussar och bilar vidare till Karstorp norr om Skövde. Här hade T 2 under en tid kompanier förlagda.

Karstorp skulle hedras och överstelöjtnant Håkan Melin samt kapten Berndt Andersson var huvudansvariga för programmet.

Herrar Melin och Andersson hade komponerat ett fint program. Det hela inleddes med tal av regementschefen och därefter var det dags för dagens huvudnummer, nämligen avtäckning av den minnessten som rests på platsen. Stenen har skänkts av regementets Kamratförening.

Då täckelsen föll, framträdde en vacker sten, som i framtiden kommer att minna besökare om T 2's Karstorpstid.

Minnesstenen som skänkts av Kamratföreningen. Visst ser Regementschefen ut att vara nöjd och tacksam

Därefter vidtog korum, som förrättades av prosten Lennart Wetterholm som var regementspastor vid T 2 under åren 1948-1966.

Då vi besökare så att säga fått vår andliga spis, var det dags för kroppen att få sitt. - Kaffe bjöds och i samband med detta, berättades många minnen från Karstorp.

Så var det dags för rundvandring i det fina förläggingsområdet. Guiden var K G Ljungqvist och, den icke helt okände, Sven "Fiskarn" Johansson.

KG och Sven berättade minnen från den tid det begav sig.

För att underlätta för besökarna hade man i terrängen satt ut skyltar som visade var olika byggnader varit belägna.

Detta, tillsammans med en skiss över området gjorde att det gick, även för oss "okunniga", att få en bild av områdets fina utseende.

Sven "Fiskarn" Johansson i berättartagen

K G Ljungqvist på "Röda Torget"

Skyltar i terrängen visade områdets utseende - Obs! ej major Gröntofts utseende

Rundvandringen förgylldes av befäls- och lumparhistorier genom KG's och "Fiskarn's" försorg och snart var vi åter församlade vid minnesstenen.

Regementschefen tog till orda och tackade alla som hjälpt till att göra minnet av Karstorp levande.

Regementschefen vände sig också särskilt till de ditkommenderade soldaterna ur 2. kompaniet. 2. kompaniet kommer att benämnas "Karstorps kompani" som ett hederstecken åt tiden vid Karstorp.

Regementschefen meddelade, att nu är det deras tur att föra minnet av Karstorp vidare.

Säkert kommer många av soldaterna vid Karstorp kompani och även av oss andra att genom åren återkomma till den av Kamratföreningen resta minnesstenen.

NÄR DET GÄLLER

HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

EKMANS FRISERSALONG EFTR
Hans Köllner

Mariestadsvägen 23, Skövde
Telefon 0500-15765

T 2 - 100 årsfirande i Nora

Redaktören

Chefen T 2 mottager en tavla som gåva

Namnet Nora är välkänt för många Götaträngare. T 2 hade under åren 1945-1952 en del av sin verksamhet förlagd till den vackra Bergslagsorten.

Det var främst sjukvårdsutbildning som bedrevs här och många är de händelser och episoder som berättas från denna tid.

Lördag den 13:e april var det dags för T 2 att, i samband med 100-årsfirandet, återuppliva minnet från tiden i Nora.

Samling skedde, i underbart värväder, på den gamla förläggningsplatsen. Området där utbildningsplatsen låg kallas Haga och ligger i utkanten av staden.

Till Haga samlades människor från när och fjärran och många kära återseenden skedde.

Regementschefen hälsade alla välkomna och riktade sig speciellt till de närvarande soldaterna ur Nora kompani som paraderade som hedersvakt.

Efter detta lämnades ordet till två "av de som var med på den tid det begav sig" nämligen cheferna

Överste Sigurd Melin och överstelöjtnant Agne Wärnsund.

Då båda berättade livfullt och intressant om hur det var att vara förlagda här i Nora.

De båda f.d. cheferna betonade båda den fina anda och kamratskap som fanns, både bland befäl och manskap.

Åhörarna fick sig till livs såväl historia som historier och det hela var mycket underhållande och lärorikt.

En f d chef i Nora överste Sigurd Melin

Överstelöjtnant Agne Wärnsund flankerad av C T 2 och hedersvakt

Efter att de båda cheferna talat, vidtog ett korum lett av T 2 regementspastor Stellan Wihlstrand.

Därefter påbörjades en marsch från Haga-området ner mot Nora torg.

I täten för de marscherande gick Guldsmedshyttans Hemvärns musikår med dirigent Johan Bengtsson

Efter följde fanvakt ur T 2 och därefter de församlade åskådarna och deltagarna i jubiléet.

Framme vid torget ställde fanvakt och Nora kompani upp och runt dessa grupperade sig en mängd människor som samlats för att delta.

Tal hölls av regementschefen och av kommunfullmäktiges ordförande i Nora Lennarth Jansson som dessutom överlämnade en tavla som gåva till T 2.

Som ett hederstecken och till ett minne från T 2's tid i Nora överlämnade också Lennarth Jansson en fana till kompanichefen för Nora kompani, major Jarl Franzén.

Då högtidligheterna på Nora torg var genomförda, inbjöd regementschefen till Mc-uppvisning på en skolgård nära torget.

Arméns Lejon, T 2's dragplåster, genomförde en sedvanligt imponerande show.

Då denna show var "genomkörd" bjöd Nora Hemvärn till kaffe vid hemvärnsgården och detta fick bli avrundningen på en välarrangerad och minnesrik dag i Nora.

Staden Nora har inget regemente, men har numera i alla fall ett kompani.

Ett kompani som stolt bär namnet Nora vidare bland oss Götaträngare.

BÄR VART VACKRA KAMRATFÖRENINGSMÄRKE

Tellusmarschens kompositör

Från artikel av Kurt Damberg

Helge Damberg föddes 1885 i Fritsla, Älvsborgs län, som äldst av sex syskon.

Fadern hade varit musikalisk, och i hemmet fanns en orgel som Helge lärde sig att spela på. Han blev också en duktig trumpetare i den musikkår som fanns inom Norra Marks skyttegille. Då han skulle fullgöra sin värnplikt vid Fristads Hed blev han uttagen till "spel". Detta innebar en grundläggande musikutbildning.

Han kom att speciellt intressera sig för militärmusik och gammal dansmusik. Han studerade på egen hand harmonilära och arrangering och fick bl a anställning som ledare för en musikkår i Viskafors.

Efter giftermål 1913 flyttade Helge Damberg till Göteborg, som blev hans hemort livet ut. Han kom alltmer att ägna sig åt att arrangera noter åt de många musikkårer som vid denna tid växte upp i landet.

Han blev oerhört skicklig och rutinerad (skrev för hand stämman efter stämman utan att skriva något partitur) och ansågs av många som landets främsta snabbarrangör. För den tidens musikkårer över hela landet blev han en mycket stor tillgång.

Hans stora intresse för militärmusik gjorde att han på 1930-talet började komponera marscher. De första var Da Capo och Tellusmarsch och sedan följde ett 15-tal.

Svensk Flygmarsch betraktas nu som flygets marsch. Och då Hemvärnet efter kriget ville ha en egen marsch inbjöds sju kompositörer till tävlan.

Av dessa segrade Helge Dambergs marsch enhälligt och blev alltså Hemvärnets marsch.

Då Göta trängkår upphöjdes till regemente och skulle ha en egen regementsmarsch tillskrev man Helge Damberg och begärde och fick tillstånd att anta Tellusmarsch.

De allra flesta av våra regementsmarscher är som bekant hämtade från Tyskland.

De svenska kompositörer som är upphovsmän till svenska regementsmarscher har nästa genomgående varit skolade musiker med sin aktiva verksamhet förlagd till militärmusiken.

Helge Damberg utgör ett undantag och har därför ofta kallats "vår civile marschmästare".

Jubileumskonsert

Redaktören

Fredag den tredje maj inleddes finalen på T 2's 100-årsjubileum. Platsen var Billingehovs idrottshall.

Kvällen startade upp med musik av T 2's musikkår under ledning av Thure Jansson.

Thure själv och Hans Krister Green visade prov på hur man förr med hjälp av olika signaler, på signaltrumpet och trumma gav anvisningar för tjänstens bedrivande.

Exempel på kända signaler kan vara revelj och tapto.

Konferencierer för kvällen var Egon Kjerrman och Claes Astin och de båda berättade för publiken historiken kring den musik som framfördes.

T 2's Musikkår framförde bl a Prinsessgavott och intermezzot Sefira

Därefter intågade Skövde garnisons musikkår och spelade, under ledning av Claes Rygert, musik från beredskapstiden.

Kända melodier som Lili Marlene och Han är min soldat strömmade ut bland åhörarna.

Att Skövde garnisons musikkår också var klädd i för beredskapstiden typisk uniform förhöjde effekten av musiken

Efter en kort visning av äldre fordon och utrustning, främst hästar och kärror var det så dags för kvällens huvudnummer, Arméns Musikpluton.

Denna vältrillade 60-mannatrupp under ledning av Ole Hermansson, genomförde ett pampigt program, med såväl musikaliskt som figurativt imponerande innehåll.

Foto: P Höök

Mot slutet av jubileumskonserten intog alla tre orkestrarna scenen tillsammans, och framförde Regimentets Marsch inför den stående publiken.

Blommor och minnessaker utdelades till orkesterledarna och musikerna tågade ut till taktfasta applåder.

Kvällen avrundades med att återuppliva gamla minnen från den tid då Götasalen på T 2 var ett av Skövdes mest populära dansställen.

Dansorkestern Fenix stod för dansmusiken.

Efter att ha tagit sig en svängom, troppade publiken av hemåt för att "ladda upp" inför morgondagen - som är 100-årsdagen.

Jubileumsdagen 4. maj 1991

Redaktören

Det är lördag den 4 maj. - Det är "dagen D" för T 2's 100-årsjubileum. Alla är lite spända och fyllda av förväntan.

Jubileumsdagen inleddes på "gamla T 2". Mycket folk hade samlats för att så att säga vara med redan från start.

Högtidligheterna inleddes med tal av överstelöjtnant Melin, kommunalrådet och tillika T 2-majoren, Anders Flanking samt högskolans rektor Lars-Erik Johansson.

Då talarna berättat om T 2 och om högskolan som idag huserar i lokalerna, var det dags för en rundvandring på det gamla regementsområdet. Mycket har förändrats, men vi Göta trängare får vara glada över att så stor del av vår historia har bevarats. Och, nog har det blivit ett fint högskole- och bostadsområde.

Klockan 1115 var det dags för avmarsch mot det nuvarande T 2-området.

I tåten gick Arméns musikpluton följt av regementets fanvakt, som dagen till ära var iförd uniformer av äldre snitt.

Efter dessa kom regementsledning, trängbefälsförening, kamratförening, trupp och deltagare i jubiléet.

Marschen genom staden följdes av mängder av åskådare och blev en manifestation över flyttningen från norr till söder om stan.

Framkomna till heden, framför T 2, ställs regementet upp, flankerat av Göteborgs trängbefälsförening och fanvakt på ena flygeln samt Arméns musikpluton på den andra. Inrättning sker mot den uppsatta hedersläktaren.

Hedersläktare ja - här kan man verkligen tala om hedersläktare.

På derna fanns bl a CA, MB V, Tränginsp, Fobef, Chefen för Jyske Traenregiment, flera f d chefer för T 2 m fl, m fl - endast ett fåtal platser i mitten var, ännu, tomma.

De var reserverade för dagens hedersgäst.

Regementets hedersgäst Prinsessan Desirée, med maken Friherre Nicklas Silverskiöld, skulle anlända med helikopter. Många var tveksamma till att detta skulle gå, för vädret var minst sagt miserabelt. Regn, kyla och vind hånade arrangörerna. Men, planenligt klockan 1200 hördes helikopterns välkända rotorljud och landning skedde utom synhåll för åskådarna.

Marsch från Trängenområdet -
Arméns musikpluton i tåten

Prinsessan Desirée hälsas välkommen till T 2's 100-årsjubileum av mj Tommy Gustavsson och kn Lennart Johansson. Foto: P Höök

Därefter bjöds de att stiga upp på, den med fyrspann förspända, kungavagnen.

På kuskbocken satt, förstås, den kände hästkarlen överstelöjtnant Bengt K:son Blomquist
Foto: L-G Olsson

Kungavagnen framför T 2's fasad
Foto: L-G Olsson

Sista biten fram eskorterade regementschefen Prinsessan. Det paraply han förtänksamt medfört behövdes verkligen. Regnet öste ner. Regementschefen tar till orda och hälsar honotaries och övriga besökande varmt välkomna till regementets 100-års jubileum.

Därefter vidtager en av dagens höjdpunkter. Prinsessan Desirée utdelar kompanifanor till:

Major Anders Löfvenborg	-	Karlsborgs	komp
Major Per Davidsson	-	Karstorps	komp
Major Per Nylander	-	Marieberg	komp
Major Jarl Franzén	-	Nora	komp

Prinsessan överlämnar fanan till kompanichefen major Per Nylander

Detta var ett mycket högtidligt ögonblick i regementets historia. Kompanicheferna var både stolta och rörda av stundens allvar.

Då kompanierna fått sina fanor, förrättades korum lett av biskopen, och f d regementspastorn Lars-Göran Lönnermark.

Korumet avslutades med psalm 198, vers 3 "Snart alla ängar står i skrud....."

Efter förrättat korum och efter att chefen T 2 förestavat soldateden, "Gud bevara Konungen och Fäderneslandet", som repeterades av alla, var det dags för uppvisning.

Aldersklassen marscherar ut och genomför en förbimarsch för Prinsessan varvid givakt kommenderas och hälsning utföres.

Så dags för en kavalkad av hästar, kärror, motorcyklar och bilar. Fordon från dåtid och nutid visas upp.

Anspända ekipage kommenteras av överstelöjtnant Bengt K:son Blomquist och motordrivna av major Håkan Nyström.

Allt från museiala till dagens moderna fordon uppvisas. Kavalkaden avslutas med att GU-bataljonens personal och fordon grupperas för förevisning på heden.

Trots det myckna regnandet bar underlaget de tunga fordonen.

forts följer nästa sida

Ardennerhästar spända framför kok-kärra

En äkta Tidaholmare visas upp
 Askådarna bjöds nu att bese de grupperade kompanierna. Lunch utspisades ur uppställda koktrossar. Potatismos och varm korv var uppskattat i det kalla vädret.

Kompaniernas verksamhet, materiel och utrustning visades. Populära stationer var bl a fältpostkontoret som sålde första-dagsbrev och fältbageriet som sålde nybakade wienerbröd.

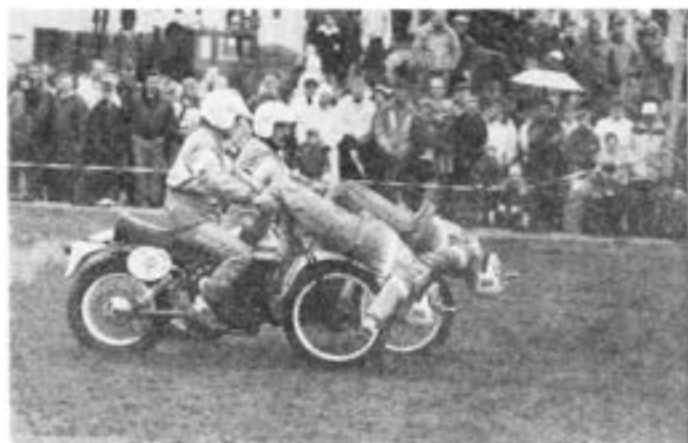

Fältbageriet under ledning av löjtnant Conny Viström, T 1, serverade färska wienerbröd

Efter lite värmande mat och dryck var det dags för återsamling till uppvisningsplatsen. Det skulle bli mer.....

Den uppvisning som nu startade "gick inte av för hackor". Alla arméns uppvisningsgrupper fanns på arenan. Arméns Musikpluton, Arméns Lejon, Arméns Örnar och Arméns Vingar.

De matchades och leddes av Clifford Månström från Ast/Info. Uppvisningsgrupperna genomförde ett fantastiskt program och publikens ovationer visste inga gränser.

T 2's "egen" uppvisningsgrupp

Då uppvisningsgrupperna ställt upp på heden avtackades de vederbörligen av chefen T 2.

Avslutningsvis spelades regementets marsch och "Du gamla, Du fria" sjöngs unisont.

Tusentals gäster och åskådare tågade hemåt. Alla verkade nöjda och belåtna. Allt hade varit bra - utom vädret. Men, en Trängare skall ju kunna lösa sin uppgift "i alla väder", och det gjorde T 2 den 4 maj.

Men för många var dagen inte slut ännu.

Kvällens begivenhet, Jubileumsmiddagen återstod - Då skulle man väl i alla fall slippa regn och rusk.

Jubileumsmiddagen serverades i militärrestaurangen "Trumslagaren".

Många celebriteter och inbjudna gäster jämte Götaträngare hade samlats.

Middagen serverades efter välkomstdrink och hälsningsceremoni.

Den vällagade maten ackompanjerades av medryckande och fina tal.

Under middagen utdelades förtjänsttecken, av chefen T 2, till särskilt utvalda.

Chefen T 2 fick också själv mottaga NOR direkt ur CA's hand. -

Nog var väl detta ett fint sammanträffande, att få NOR samma år som regementet fyller 100 år.

GU-bataljonschefen överstelöjtnant Sven-Erik Andersson med bordsdam Ingrid Svensson

Då den underbara måltiden var över, gick gästerna i marschallers sken över heden tillbaka mot T 2. Det var dags för dans i "nya Götsalen". Hans Köllners orkester stod för dansmusiken.

Grant var det, att se alla officerare iklädda stor högtidsdräkt föra de färggrant klädda damerna över dansgolvet.

Fram på småtimmarna tågade var och en hem till sitt. Alla verkade glada över att ha fått förmånen och tillfälle att delta i denna regementets 100-årsdag.

Och vad spelar dåligt väder för roll då allt annat klaffar enligt uppgjorda planer?

Chefen för armén har tilldelat Chefen T 2 NOR

"Hovmästare" Wallin tackar serveringspersonalen för god insats

Bo Gunnar Biehl en nyfunnen vän till regementet

Artikelförfattare Tord Björkman

Bo Gunnar Biehl i berättartagen

När det blev tryckningsdags för jubileumsboken fann bokkommittén det nödvändigt att få hjälp av någon person med erfarenhet av redigering och tryckning. Helst skulle det vara någon med militära kunskaper. Inte många att välja på. Men det fanns en, som dessutom var villig att avstå dyrbar tid från eget arbete och ta på sig uppgiften att biträda bokkommittén.

Denne någon var Bo Gunnar Biehl. Känd av många, kanske mest av de äldre inom vårt truppslag, där han varit reservofficer. Hans värdefulla insatser för jubileumsboken gör en närmare presentation angelägen.

Bo Gunnar Biehl (BGB) började sin militära bana som landstormspojke i Örebro och nådde där befälsgraden kornett (plutonchef). Efter att ha lämnat läroverket ryckte Bo Gunnar in till T 2 för reservofficersutbildning 1940-1942.

Kårchef var då överste Thorgny Unge, skolchef major Curt Wirgin. Som plutonchef hade BGB dåvarande löjtnanten Bengt K:son Blomquist (BLOMMAN) och en tid dåvarande löjtnanten Claes Falk och som ställ-

företrädande plutonchef bl a dåvarande furiren Sven Oskar Broberg. Om den värdefulla utbildning som dessa herrar bjöd på berättar BGB bl a i vår jubileumsbok.

BGB gick ut etta bland 97 elever och tilldelades T 1 inom stabstjänsten. Krigsåren medförde många intressanta uppdrag såsom trafikkompanichef, kontrollofficer på tyskt lasarettståg, adjutant vid VIII. etappgruppstaben, kårbilkompanichef och t o m luftvärnsofficer - inget är en trängare främmande.

Till de militära meriterna hör också att BGB medverkade vid tillkomsten av säkerhetsboken "Maskerad front", bland annat med formuleringen "spioner är inte typer med djupt neddragen keps och smutsigt blåställ - de kan lika väl vara högt uppsatta befäl i paletå med sammetskrage, käpp med silverkrycka och plommonstop".

Bo Gunnar har även varit verksam inom Röda Korset. 1956 tog han initiativet till och var med och ledde en transport med blod till Ungern, vilket resulterade i några dagars rysk fångenskap.

Överste Lennart Önfelt

Sin främsta karriär har Bo Gunnar dock som journalist och publicist. Först vid Göteborgs Handels- & Sjöfarts Tidning 1943-1951, därefter vid Sveriges Radio och Norrköpings Tidningar 1951-1956.

1956-1970 var han chefredaktör för tidningen "Vi Bilägare" och samtidigt informationschef vid OK.

Han medverkade som redigerare och bildredaktör för boken "Trängtrupperna 100 år" och var initiativtagare och redaktör för Trängklubbens tidning "Klubbnytt" åren 1982-1988.

Välförtjänt är han vald till hedersledamot i "Trängklubben".

Sedan 1970 är han egen företagare med tidningsproduktion och marknadsföringsfrågor som huvuduppgift.

Då BGB för några år sedan gick ur trängtruppernas reserv, samtidigt som T 1 drogs in och hans åldersgräns inträdde, var han en av de svenska reservofficerare med flest tjänstgöringsdagar bakom sig.

Det arbete Bo Gunnar lagt ner för att bistå redaktionen för jubileumsboken T 2 100 år är ovärderligt.

Utan hans kunnande inom bild- och journalistik hade produkten ej blivit av första klass - vilket den nu blev.

Jubileumskommittén har tilldelat Bo Gunnar Biehl den särskilda guldmedalj som utdelats restriktivt med anledning av 100-årsjubileet.

Överste Lennart Önfelt som avslutade sin aktiva bana som chef för Kungl Svea Trängregemente har också varit Götaträngare.

Under åren 1965-1969 tjänstgjorde Överste Önfelt som utbildningsofficer vid T 2.

Överste Lennart Önfelt var huvudredaktör för boken Trängtrupperna 100 år som gavs ut 1985.

Därför bad vår bokredaktion om Lennarts hjälp vid framtagandet av vår jubileumsbok och som alltid ställde Lennart upp med stort engagemang och mycken kunskap.

Ett varmt tack för en fin insats som i hög grad bidrog till en bra jubileumsbok.

JUBILEUMSBOKEN

Den, med anledning av 100-årsfirandet, utgivna Jubileumsboken har fått lysande recensioner och är lovordad av läsarna.

Boken kan ännu köpas.
Det finns ett fåtal ex kvar.
Priset är 300:-

Beställning sker hos regementschefens sekreterare Barbro Olsson, tfn 0500/65200.

Diorama trängtruppernas uniformer

Artikelförfattare Ordföranden i Kamratföreningen
Överste Tord Björkman

Redaktören och f d reservofficeren Bo-Gunnar Biehl står för en av de finaste gåvorna till regementet under jubileumsåret, en modell i fyra våningar utvisande trängtruppernas uniformer under 100 år.

Dessa tennfigurer och landskap har Bo-Gunnar Biehl själv tillverkat.

Detta är en konst han lärde sig på 40-talet av framlidne ingenjören Holger Eriksson, kanske en av världens mest kända tennskulptörer.

Mindre dioramor av Bo-Gunnars hand finns idag i Vatikanen, på Stockholms Slott och i Buckingham Palace.

Varje skulptur är handgjord, modellerad i vax, kring vilken sedan gipsformar skapats, vilka klarar gjutning i tennlegering av 10 - 12 figurer.

Figurerna är framställda i den internationella skalan 54 mm räknat från fotplatta till ögonhöjd. Målning sker för hand efter grundning med grå färg. Det tar cirka ett dygn att måla en figur.

Dioramat förvaras f n i regements-expeditionens våning, men kommer att placeras i museet.

Tack Bo-Gunnar för en mycket fin gåva!

En fin gåva

Vid regementets jubileumsdag den 4 maj i år överlämnade Officersklubben som gåva till Götaträngarnas Officerskår färglagda regementschefsporträtt av överste Thorgny Unge och överstelöjtnant Gösta Schyllander.

Överste Unge var regementschef under åren 1942-1948 och överstelöjtnant Schyllander tillförordnad regementschef åren 1961-1962.

Genom denna frikostiga gåva blev regementets chefsporträtt-galleri komplett och omfattar nu 19 chefer under 100 år.

Götaträngarna ber att få tacka för en frikostig gåva.

Ett särskilt tack till överstelöjtnant Sture Ljungné, överstelöjtnant Jan Forsgren och major Per Lothigius ingående i officersklubbens styrelse.

Tal vid minnesstenen på Marieberg den 21. mars 1991

av Lars-Gunnar Winterfeldt

Mina Damer, Kamrater, Götaträngare!

I morgon vi skriver den 22 mars,
för jämt 100 år sen på dan - gubevars -
fick Axel Oskar Efraim Mattsson befäl
och gavs manskap, kärror och ny materiel
Han började på garnisonen att nagga
ty vet här stod götaträngarnas vagga
Han skapade så en helt egen sektion
som riksdan döpt till Göta Trängbataljon.

Vi kan se dessa götaträngare öva
de ville med svearna krafterna pröva
och spände så vadör och gingo an
och putsade remskytt och ivern brann
och nu där vi ser dessa drakar två
blott för hundra år sen så lägo då
där nu chefredaktörer sitter i rad
hade vi våra stallar och vår gödselstad.

Vi samlats idag för att hedra minnet
av äldre kamrater med rätta sinnet
som från mars -91 till april -92
kunde skaffa det mesta från denna depå
och sen ryckte de fram längs grusväg så smal
och tog dagsnälltåget från Stockholms cen-
tral
för att rymmas de nio extra vagnar behövde
kom till värnet i Karlsborg via halvhalt i
Skövde.

I slutvärnet övades arla som särila
I tretton års tid invid Vätterns pärla
De tränade koktjänst bar mat i tornister
och kämpade samman med artillerister
Och riksdan fundera på proposition
var i Skaraborg fanns nu en bra garnison
eller var det rent av på det viset - gunäs
att den bästa kasern fanns uti Alingsås.

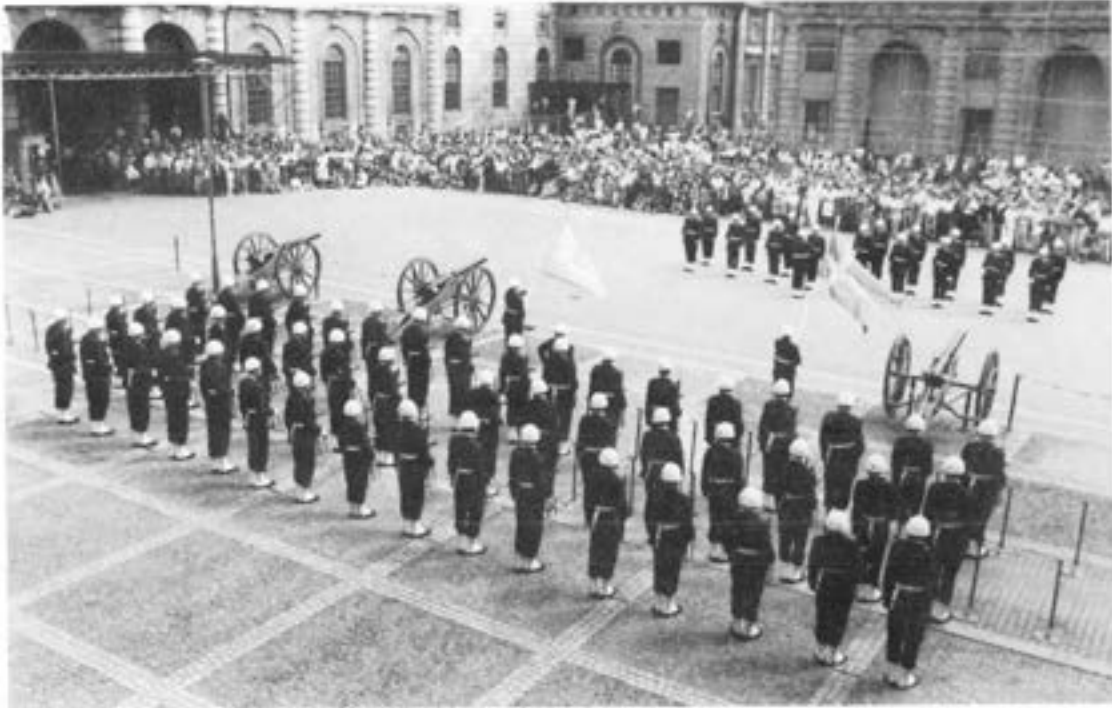
Ja, riksdan tog sedan ett vettigt beslut
och lät Göta Trängkår dra ut med salut
ifrån Karlsborg, för att uti dagarna tre
i september noll fem rycka in till Skövde
också Svante Falk med putsad hjälm och rem
marscherade in på kasern vid Alfhem,
och sen Yngve Ekman i fin kavalkad
åttiofyra till Heden gjorde liten rokad.

Nu åter till vaggan på Marieberg
Här föddes vi och fick vår kraft och mærg
Inte släpper vi greppet om huvudstan
Götaträngaren - han är numera van
Att i juli vart är vakta kungliga slott
på honom har fallit som en hederslott
Vart är väljs de bästa genom en lottning
få åka hit och vakta blivande drottning.

Fyrfaldigt leve för jubilarer -
Det leve HIPPIP-HURRA gånger fyra.
Fanfar!

Prinsessvakten

Artikelförfattare Håkan Forsberg

Vaktavlösning på inre borggården

En tradition som vi Götaträngare är stolta över, är den att gå högvakt på Kronprinsessans födelsedag. Denna förmån har vi haft sedan den 14 juli 1977.

Årets högvakt bestod av en vakt från skolkompaniet och en från 6. lätta underhållskompaniet. Båda var speciellt "drillade" eftersom det var jubileumsår.

6. lätta underhållskompaniet gick på lördagen den 13 och skulle avlösas av skolkompaniet på söndagen den 14 juli. Att det på söndag "var lite extra" kunde märkas på olika sätt, bl a på den mängd telefonsamtal som under morgonen ringdes för att få svar på tiden för flagghissning.

Patrullchefen, fänrik Patrik Loft, övervakade då den 6-dukars slottsflaggan hissades och såg då flaggor hissas över hela staden samtidigt - en mäktig syn.

Framåt förmiddagen anlände en delegation från T 2, med regementschefen i spetsen. Många anhöriga strömmade också till för att närvara vid vaktombytet. Spänningen steg bland befäl och värnpliktiga. - Det putsades och fejades in i det sista för att allt skulle vara perfekt.

Då klockan närmade sig 1300, kom vakthavande major Thomas Hilding "lätt svettig på överläppen" efter sin promenad från armémuseum. Publiken hade samlats och det började bli trångt inne på borggården. Jag berättade i högtalare för åskådarna T 2's historia.

Så hördes Tellusmarschen nere från slottsbacken och bevärsposten skrek "iiiiii gevääääär" och pågående vakt sprang ut och ställde upp på gevärsbron.

Regementschef, stabschef, pågående och avgående vakthavande majorer hälsade pågående vakt.

Regementschef och stabschef flankerade av de båda vakthavande majorerna

Pågående vakt leddes av vaktchef kapten Ingemar Persson och stf vaktchef löjtnant Karin Pettersson.

Efter parad för fanan tog major Hilding hand om mikrofonen och utbringade ett fyrfaldigt leve för Prinsessan. Han uppmanade också publiken att delta i hyllningen.

Hurraropen skallade mellan väggarna och hördes säkert långt ut i gamla stan. Hilding förklarade då "att detta skall hädanefter vara vår tradition den 14 juli".

Vaktombytet skedde sedan "med pompa och ståt" och genomfördes med elegans och avgående vakt ur 6. lätta underhållskompaniet, lett av vaktchef löjtnant Bengt Nilsson och stf löjtnant Magnus Heed, avmarscherade.

Efter genomfört vaktombyte samlades enligt tradition, regementschef och befäl ur på- och avgående vakt samt hedersgäster inne på vaktchefens rum för att avnjuta Prinsesstårta och ett glas sherry.

Ett moment som ofta "glöms bort" i sammanhanget är vakten vid Drottningholm.

Den vakt som går här, har en viktig uppgift i att skydda vår Kungliga familj ute på det vackra slottet.

Vaktchefen här denna gång var fänrik Tomas Larsson och fänrik Fredrik Lindman. De båda har gjort ett fint arbete tillsammans med sina vakter.

Traditionen har upprätthållits ännu ett år och vi hoppas att få föra den vidare.

LORENTZON

ARNE LORENTZON

**LORENTZONFASTIGHETER AB, S:TA HELENAGATAN 8,
541 30 SKÖVDE • TEL. 0500-883 52**

Swedish General Hospital

Artikelförfattare Göte Emilsson

Gröna tält mot vit bakgrund. Det svenska fältsjukhuset i gummitedde sig lätt exotiskt i omgivningen av öken och vitkalkad arabisk bebyggelse

Den 8 januari beslöt regeringen, efter framställan från den Britiska regeringen, att ett fältsjukhus skulle organiseras, utbildas och skickas till SAUDIARABIEN.

Det var bråttom.

De allierade hade konstaterat att sjukvårdsorganisationen var underdimensionerad mot bakgrund av ett bedömt skadeutfall på 10.000 skadade per dygn.

Utöver detta måste man även ha kapacitet att ta emot och vårda irakiska skadade krigsfångar.

FN:s tidsfrist till Irak att lämna Kuwait gick ut 15 januari, därefter kunde krigshandlingar mot Irak bli nödvändiga.

Vi har nu facit. Allierade flyngrepp började med stor intensitet den 17. Man fick snabbt ett totalt luftherravälde. Den stora frågan därefter var: När börjar markkriget?

I Sverige påbörjades förberedelserna snabbt och på stor bredd. Personal skulle rekryteras till en i all hast framtagna, förstärkt fältsjukhusorganisation.

Planering avseende utbildning och transporter samt materiel drogs i gång.

Materielen måste till del modifieras och anpassas till ett varmare klimat. Luftkonditioneringsutrustning måste tillföras.

Efter en intensiv uttagningsprocess inkallades personalen till FNS, med del av befälsomgången till 24 januari och övriga till den 28 januari. Till de 525 befattningarna var det över 3.500 sökande.

Kontingentschef överste Kaj Möllefors och stabschef överstelöjtnant Göte Emilsson tillika artikelförfattare

Kontingenten som benämndes SA 01 hade följande organisation:

Kontingentschef överste Kaj Möllefors
Stabschef/stf kontschef
Stab

Op/Svavd, Uhavd, Persavd, Press/Info,
Tekn grp

= 37

<u>Sjukhuskomp</u> [315]	<u>Stabs- o trosskomp</u> [167]
<u>Chefsggrp</u>	<u>Stabsgrp</u>
<u>Stabsgrp</u>	<u>Stabsplut</u> (24)
<u>Hygggrp</u>	<u>Pi-farbto</u> (15)
<u>Mottplut</u> [45]	<u>Vaktplut</u> (32)
<u>Kirplut</u> [60]	<u>Förplplut</u> (28)
<u>IVApulut</u> [66]	<u>Trossplut</u> (64)
<u>Vårdgrp</u> [125]	
<u>Apoteksgrp</u>	
<u>MP-grp</u> (4)	

Utbildningstiden var begränsad. Det gällde ju att vara på plats innan markoffensiven började. Utbildningen koncentrerades därför till handhavande av personligt eldhandvapen, skydd mot kemiska stridsmedel, information och viss utbildning i respektive huvudtjänst. En stor del av den kvinnliga personalen hade aldrig tidigare tjänstgjort i ett militärt förband, så för dessa blev omställningen till vår miljö och utrustning stor.

Flygtransport av personal och materiel påbörjades redan under torsdagen den första utbildningsveckan. Därefter flögs personal och materiel ner fortlöpande. Redan den 9 februari var vi beredda ta emot patienter i begränsad omfattning och den 10 februari var all personal på plats i RIYADH.

Ett stort tack till transportflygdivisionen på F 7 och Svenska flygvapnet för en helt fantastisk insats.

Totalt blev det 50 laster med C 130 Hercules och en last med en Antonov 124. Vi lyckades alltså med uppgiften att vara färdiga i god tid innan markoffensiven började. Vi vet alla hur markkriget sedan gick.

Våra allierade fick färre döda i markkriget än man hade i olyckor. Detta resulterade i ett mycket begränsat behov av att utnyttja den med stor möda organiserade sjukvårdskedjan.

De första patienterna fick vi den 7 mars. Samtliga patienter var irakier. När de anlände till sjukhuset var de oroliga och undrande. Den goda omvårdnad och behandling de fick, gjorde emellertid att de fann sig väl till rätta.

Totalt fick vi 166 irakiska patienter. Vid 110 operationstillfällen gjordes 128 ingrepp, som mest 14 operationer på en dag. Under denna mission fick vi många erfarenheter. Även sådana som kommer att påverka organisation och utrustning vid våra fältsjukhus. En viktig erfarenhet är att det åtgår mycket personal för bevakning av skadade krigsfångar. Vi hade en vaktpluton om 32 man, som för att klara även den uppgiften måste fördubblas.

Att vi inte fick större beläggning får vi helt tillskriva våra allierades utmärkta planering och genomförande. Det faktum att vi i likhet med andra fältsjukhus inte behövde utnyttja all vår kapacitet är något vi är glada för.

Alternativet hade varit tusentals döda och skadade allierade soldater.

Vi var förhållandevis många T 2:are med, både yngre och äldre officerare. Kapten Per Almström, kapten Johan Lindvall, fänrik Magnus Heed, kapten Göran Hambring och löjtnant Anders Berglöw. Alla har vi fått många värdefulla erfarenheter.

Med andra ord. Swedish General Hospital som verkade i SAUDIARABIEN gjorde en humanitär insats.

En Brigadunderhållsbataljon i tiden

Artikelförfattare Berndt Wennebrink

Älvsborgsbrigadens Underhållsbataljon har under Jubileumsåret varit lika med Grundutbildningsbataljonen vid Göta Trängregemente.

Under T 2 historia är det ett otal av våra gemensamma vänner som tjänstgjort vid brigaden i Borås och gjort ett fantastiskt arbete som vi som nu är krigsplacerade har att förvalta och utveckla.

Grundutbildningen har under året haft två stora "nyheter" att beakta

* *Försök med Brigadunderhållsbataljon 2000*

* *Fullständig förstegsutbildning*

Försöksorganisationen har inneburit att bataljonen är reducerad vad gäller antal kompanienheter (stabs-, försörjnings-, sjukvårds- och underhållskompani) samt en minskning av personalstyrkan på c:a 200 soldater.

För att vi skall klara av att understödja brigaden har året ställt krav på alla - värnpliktiga, krigsplacerade och utbildningsbefäl - att hitta nya vägar att lösa sin egen funktion så rationellt som möjligt.

Detta har alla gjort, vilket bidragit till att Skånska Trängbataljonen som genomför slutförsök under 91/92 har ett bra underlag att arbeta vidare på.

Sista steget i fullständig förstegsutbildning skulle också tas under detta år. Det innebär att våra kompanibefälsvärnpliktiga inställde sig på T 2 redan i början på mars månad 1990.

Inriktningen på utbildningen var att dessa värnpliktiga skulle bli kreativa och ansvarskännande plutonschefer/stf på bataljonen.

Major Anders Eriksson och senare major Kenneth Mattsson med medarbetare lyckades fantastiskt bra och vi har i dessa killar fått ett värdefullt tillskott.

Jag själv har två stora minnen som etsat sig fast efter året och det är

* *Räddnings- och röjningsstyrkans övning i Hagen samt*

* *Den positiva andan hos våra värnpliktiga*

Det första minnet

* RR-övning i Hagen

Under bataljonsövning 3 fick RR-styrkan uppgift att undsätta ett kompani som blivit utsatt för C-stridsmedel. När styrkan kom till skadeplatsen stod "HELA SLÄTTA I LAGOR" och en viss handlingsförlamning blev effekten inledningsvis. En av soldaterna som var bland de första fällde följande kommentar:

- "Nu vet jag var helvetet är!".

Det viktigaste för RR-styrkan är snabbhet för att rädda liv och detta kräver en 100 % insats från alla. Arbetet startade med att ta hand om skadade, släcka bränder, flytta havererade fordon och sanera personal. Alla inblandade gjorde en toppeninsats och fick många erfarenheter om hur de skall uppträda i en katastrofsituation.

Detta var en övning som alla borde få möjlighet att delta i.

Ett stort tack till övningsledaren kapten Ulf Floberg med medhjälpare.

Det andra minnet

* Positiva andan hos våra värnpliktiga

Året har präglats av en oerhört positiv anda hos våra värnpliktiga soldater. De har visat en vilja och vetgirighet att göra ett så bra jobb som möjligt och en enhet blir ju aldrig starkare än sin svagaste länk.

Detta har bidragit till att nuvarande Brigadunderhållsbataljon på Älvsborgsbrigaden har de allra bästa förutsättningar att förvalta arvet väl.

Jag vill också passa på att framföra ett STORT TACK till allt utbildningsbefäl vid T 2 som har bidragit till årets resultat.

Utan Ert engagemang hade det aldrig lyckats!

UhC - nygammal granne på Heden

Artikelförfattare Alv Svensson

Sedan den 1 juli 1991 har Göta Trängregemente en "nygammal" granne på Heden.

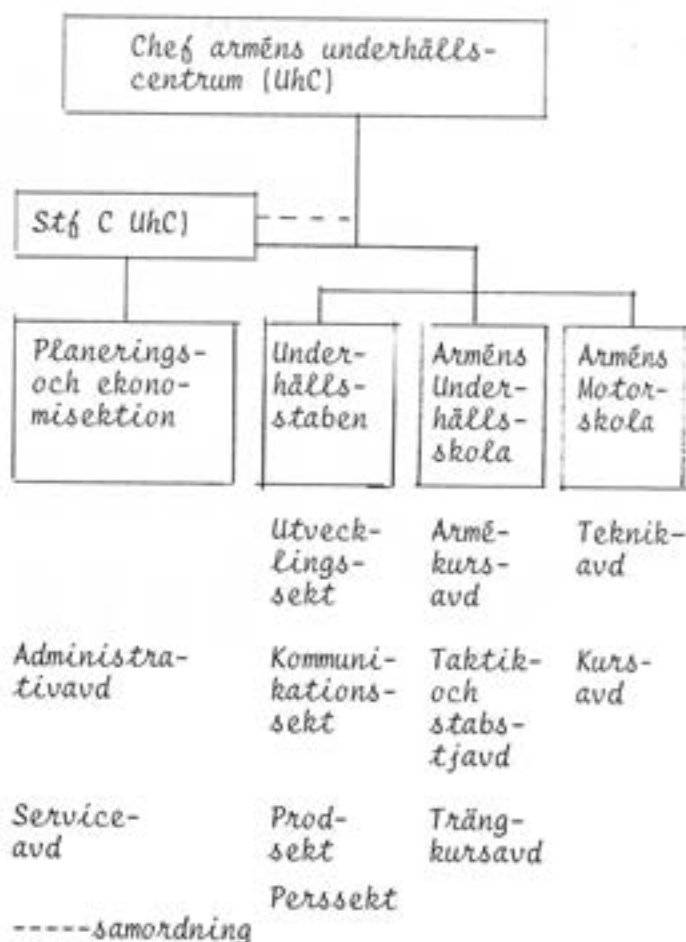
I skolbyggnaden, som tidigare inrymde Arméns Underhållsskola (US) och delar av Pansartruppernas Stridsskola (PS), finns numera den nya myndigheten Arméns Underhållscentrum (UhC). Detta som en del i den omfattande omstrukturering av arméns fredsorganisation vilken är en följd av "FU 88".

Omstruktureringen innebär t ex att ett antal truppslags- och funktionscentra bildats i olika delar av landet varvid bl a alla truppslagsinspektörer med sina truppslagsavdelningar, brutits ur arméstaben för att utgöra grundstenar i dessa centra.

Detta gäller även tränginspektören, som sålunda numera är självständig myndighetschef för UhC och trängavdelningen.

De andra grundstenarna i UhC är US (därav epitetet "nygammal" i rubriken) samt Arméns Motorskola (MotorS) som den 1 juli 1992 flyttar från Strängnäs till Skövde.

UhC organisation i stort

VERKSAMHETSIDÉ

för Arméns underhållscentrum

VÅRT MÅL ÄR ATT SKAPA KRIGS-
FÖRBAND MED HÖGT STRIDSVÄRDE,
UTHÅLLIGHET OCH RÖRLIGHET

Artikel författaren

Detta mål uppnår vi genom

att i nära samverkan med andra myndigheter utveckla

- o underhållstjänst
- o kommunikationstjänst
- o krigspersonaltjänst
- o motortjänst och
- o trafiksäkerhet

att ge aktivt stöd åt trängförband och alla andra myndigheter, som verkar inom våra ansvarsområden

att ge bästa möjliga utbildning till

- o trängtruppernas yrkes- och reservofficerare
- o personal i övrigt, som har befattningar inom våra ansvarsområden.

Några kommentarer

Nya uppgifter är funktionsansvaret för

- o Kommunikationstjänst
- o Krigspersonaltjänst

Funktionsansvaret för Skydd mot ABC-stridsmedel har övergått till Totalförsvarets Skyddsskola (SkyddsS).

De funktioner som UhC har ansvar för återfinns i all verksamhet och på alla nivåer i krigsorganisationen vilket skapar stora behov av samverkan med andra myndigheter varav GÖTA TRÄNGREGEMENTE är en av de viktigaste.

Alla de som från olika delar av landet kommit till och verkar vid UhC ser med tillförsikt fram mot ett gott samarbete med grannen GÖTA TRÄNGREGEMENTE.

Personalia

Chef för UhC

UhC första chef var överste l. Claes Tamm, som fr o m 1 oktober -91 efterträds av överste l. Ragnar Söderberg.

Stf C UhC

Överste Ulf Ingelsson

Chef PLE-sektionen

Major Jan-Erik Eng

Chef underhållsstaben

Överstelöjtnant Ebbe Persson

Chef US

Överstelöjtnant Göran Strid

Chef MotorS

Överstelöjtnant Lars Weghagen

Enligt tjänsteförteckningen skall 61 militärer och 6 civila arbeta vid UhC.

Alla tjänster är dock ej besatta. Ett tio-tal vakanser föreligger för närvarande.

Bra genomförande - trots planläggning

Artikelförfattare Sven-Erik Andersson

Hösten är här. Härligt, nu kan vi äntligen börja planera för 92/93. Beställa ammunition för 92/93 och 93/94, beställa skjutbanor för 92/93, redovisa målen för ansvarsområdet, genomföra nollbasplanering med budgetering.

Men - vad skall vi utbilda, hur många värnpliktiga blir det, hur många anställda får vi vara, vilka är kompanichefer nästa år?

Och förresten - glöm inte att kraftsamla på genomförandet.

Jag tycker att vi borde lägga om kraftsamlingsinriktningen.

Jag kan nu blicka tillbaka på drygt ett år som bataljonschef.

Ett omväxlande år.

Positiva soldater och duktig personal har gett ett bra resultat.

Den verksamhet jag har sett i fält har fungerat bra. Ändå, tror jag att vi skulle kunna göra det lättare för oss.

T 2 är ett utbildningsregemente.

Vår uppgift är att utbilda krigsförband. Vi gör i stort samma saker varje år. Resurserna bör kraftsamlas till ett bra genomförande.

Låt kompanierna vara rena genomförare.

För att kunna känna delaktighet skall man själv ansvara för planeringen.

När kompanichefer och blivande kompanichefer engageras i planeringen, så är det planering på stor bredd och stort djup. Det är då viktigt att lagda kort ligger. Men som alla vet, så gör inte korten det.

För att inte störa genomföranderollen bör kompanicheferna komma med i planeringen då grundvärdena har stabiliserats.

En kompanichef borde kunna säga:

"Jag är kompanichef. Jag har följande personal på mitt kompani. Jag skall utbilda ett fördelningsunderhållskompani med 125 värnpliktiga till mål enligt TOEM nivå 3.

Nu skall jag detaljplanera och budgetera".

Men vi har ju ett planeringsansvar uppåt i organisationen. Hela kedjan upp till regering och riksdag. Precis! Och det är därför vi har regementsledning, ME, ProDE, ÖSE, Tekniska enheten m m.

ME får allt se till att vara en bra affär. Beställ ammunition enligt en grov plan. När vår detaljplanering är klar så beställer vi hos ME.

ÖSE får se till så vi har skjutbanor till garnisonens förband. När detaljplaneringen är klar och de riktiga behoven finns så ringer vi och bokar.

Kompanier inom garnisonen får boka maximalt fyra veckor i förväg. Kompanier utanför garnisonen får boka max en vecka i förväg.

Regementsledningen grovplanerar och för dialog med försvarsområdesbefälhavaren och militärbefälhavaren. När uppdragen från fördelningschefen klarnat och stabiliserats så kopplas kompanicheferna in.

Så kan man väl inte göra!? - Jo!

Jag anser att vi måste ändra planeringscykeln så att den blir funktionell.

Men det fungerar ju ändå ute på plutonerna.

Bra övningar, positiva soldater, befälet kämpar.

Just det - man har rutin och erfarenhet.

Papper, papper, papper på bordet framför GU-bataljonschefen övlt Sven-Erik Andersson som vill satsa mera på själva genomförandet av utbildningen

Man ändrar inte varje övning varje år. På samma sätt bör man utnyttja erfarenheter i planeringen.

Personalen ger soldaterna en bra utbildning.

Jag tror t ex att försvarsmakten och däribland T 2 är bland de bästa i världen på ledarskapsutbildning.

Vår fullständiga förstegsutbildning visar redan på att vi lyckats väl. Det är fantastiskt att se hur man på skolkompaniet när det gäller KB- och PB-värnpliktiga samt på övriga kompanier när det gäller GB-värnpliktiga, kan göra killarna och tjejerna till så bra chefer.

Gruppcheferna visade under förra året exempel på både FÖRTROENDE, FÖREDÖME och FRAMÅTANDA.

Det gäller både på kasern och i fält.

KB- och PB-värnpliktiga visade att de var en klar tillgång.

Även om det kräver resurser att följa upp och handleda dem, så är de samtidigt en befälsförstärkning.

Jag tycker det är viktigt att vi behandlar de KB-värnpliktiga som kollegor.

Vi skall självklart ställa krav och kontrollera, men ändå kunna ta med dem i gänget vid övningsförberedelser m m.

Jag är mycket stolt över att vara T 2-are. Ofta när jag pratar med personer utanför regementet får jag höra positiva omdömen om de som arbetar i min bataljon.

Man tycker att Götaträngarna är öppna, positiva och duktiga.

Vi har gott anseende och vi skall se till att det består.

Låt oss nu få samla alla våra krafter på genomförandet.....

MM Mc Vinter i Älvdalen

Artikelförfattare Rolf Lundberg

Den 26 och 27 februari genomförde T 2 som arrangör Militärmästerskap mc vinter.

Detta tillsammans med Motorskolan som medarrangör och ArtSS som värddar.

Chefen för Motorskolan, överstelöjtnant Lars Weghagen är ju också T 2-are så T 2 var väl representerat.

Denna tävling hölls senast 1976. Men den här gången var det något av ett försök med ett manus till reglemente som stöd.

I samband med detta MM, hade man också lagt in en landskamp mellan Storbritannien och Sverige.

Bitr tävlingsledaren Lennart Johansson hade plockat åt sig ett rutinerat ledarlag så förutsättningar fanns för en lyckad tävling om blott vädret stod oss bi.

Idrottsplutonen och sjukvårdare ur 2. kompaniet tillsammans med grenledarna, gjorde ett mycket bra arbete med att få alla detaljer att fungera. Dock höll vädergudarna på att sätta käppar i hjulen, då det blev mildväder och snö. Dessbättre bibehöll man is i magen och inväntade tävlingsdagen innan man tog några ändringsbeslut, vilket denna gång visade sig vara lyckat.

Dessutom mycket bra kontakt med ArtSS personal.

För övrigt är det väl värt att peka på möjligheterna för anställda att kontakta Älvdalen och ArtSS då det gäller sportlovsveckor vad angår förläggning för familjer. Snö och backar finns.

Kvällen före tävlingsdagen hade SMI ett möte där bl a representationsbestämmelser togs upp.

Tävlingsdagen började med ett förarsammanträde som var så väl förberett att inga frågor från tävlingsdeltagarna behövdes.

Därefter tog Björn Weissmann från Motorskolan befälet och genomförde ett skriftligt prov i SäkI F, Trafik, MVTK, VTK (mc-frågor).

Han kunde under rättningen av detta konstatera att det fanns en hel del luckor i dessa ämnen.

När detta var avslutat vidtog för hälften av deltagarna ett praktiskt prov i vård och teknik. Sune Larsson som ledde detta prov, kunde dessbättre konstatera goda färdigheter i ämnet.

Den andra hälften körde ett specialprov i enduro på 5 km. Detta klarades också utan större problem och man andades nu ut inför kvällens strapatser.

Startögonblicket

Kommandanten Torsten Lövgren med handgångne män hade allt under kontroll med förläggningar, utspisningar och div kringarrangemang.

Efter middagsmålet startade det verkliga eldprovet då man hade att i mörker och stark kyla avverka 2 slingor om vardera c:a 4 mil. Kylan gjorde att några fick se över sitt ansikte hos läkaren.

I 13 hade välvilligt "lånat" ut inkallade läkaren Hellström som hade 2 bandvagnar, 4 duktiga sjukvårdare och 1 ambulans till sitt förfogande.

Några olyckor skedde lyckligtvis inte, utan de som bröt gjorde det på grund av maskinhaveri av något slag.

I depån som det mesta cirkulerade runt hade Weine Molin, Sune Olsson och Martin Eriksson med medhjälpare ett styvt jobb med att hålla reda på inkommande, avgående och vilande ekipage.

Detta klarade de så bra att alla kom fram och kunde starta på rätta tider. Inga protester lämnades in under natten.

Sista svängen före målgång

Jonny Asp som "basade" över sekretariatet hade tillsammans med Marianne Andersson och värnpliktige Jonas Arvidsson gjort sådana förberedelser att resultaten klarades av mycket snabbt.

Vid 3-tiden på natten var samtliga resultat klara och prisutdelning kunde äga rum på rätt tid och utan incidenter.

Det blev en hård fight mellan de främsta. Där avgick Robert Grindberg P 10/Fo 43 med segern.

Tommy Johansson som tävlade för Motorskolan blev 4:e man.

Lagegrare blev som väntat Motorskolans lag med Anders Reidemar och Tommy Johansson i laget.

Landskampen vanns överlägset av Sverige.

Engelska landslaget var på strålande humör trots förlusten

Signifikativt för tävlingen var det strålande goda humör som samtliga tävlande visade.

Inget gnäll över vare sig banor, arrangörer eller tävlande - som ev legat i vägen.

Vid prisutdelningen framfördes de tävlandes tack till arrangörerna genom Tommy Johansson.

Huruvida tävlingen kommer att genomföras 1993 av Lv 6 är osäkert.

Om så ej är fallet så beror det i varje fall inte på att 1991 års tävling letts och arrangerats på ett dåligt sätt.

Chefen Motorskolan överstelöjtnant Lars Weghagen förrättar prisutdelning

Mor - Officer

Redaktören

Tina med dottern Alexandra

Tina Kilström är en vanlig mor....
Eller är hon det.....?

Både ja och nej. - Självsäger hon:
"Jag är precis som vilken annan mor
som helst....."

Vi tror henne, om man ser det hela
ur en synvinkel, men om man ser
från andra vinklar är hon nog inte
särskilt "vanlig" utan snarare
"ovanlig".

På vilket sätt är Tina då så ovanlig?

Jo, för det första är hon en ovanligt framåt och trevlig ung yrkeskvinna.

Detta är väl kanske inte så ovanligt, men om man tillägger att hon är officer till yrket blir hon mera ovanlig.

Men, med T 2's ögon mått, är ju en kvinnlig officer inte heller, nu-förtiden, särskilt ovanlig.

Om man sedan tillägger, att Tina är nybliven mor, så är hon definitivt ovanlig, för att inte säga unik...

Hon är den första officeren i T 2's 100-åriga historia som har FÖTT barn....

Den 16:e mars 1990 föddes Alexandra och Tina har varit föräldraledig fram till i augusti -91.

Nu, då Alexandra är ungefär 1½ år gammal, har Tina och pappa Tomas (som är officer på P 4.....red anm) fått en plats på det nyöppnade Garnisonsdaghemmet i gamla Kungshuset P 4.

Götaträngaren har lovat Tina, att inte göra något "hemma-hos-reportage" eller på annat sätt konstra till livet för lilla Alexandra, så därför slutar vi för denna gång.

Men, vi får kanske återkomma om 15-20 år och då intervjua Alexandra om hur det varit att vara dotter till en kvinnlig officer.

Troligen, blir väl då svaret:
"Jo, inget särskilt ovanligt.....
hon har varit som vilken annan Mor
som helst....."

Garnisonens Dagis

Artikelförfattare Tina Kilström

Det var Marie Laurentz som kom på idén om ett garnisonsdagis i Kungshuset.

Idéen kom när hon haft problem med att erbjuda barnomsorg genom kommunens försorg till bl a officerare som drabbats av FU 88.

I februari 1990 sändes en enkät ut på myndigheterna och det fanns ett stort behov hos de anställda.

I september samma år kom nästa steg, ett informationsmöte för de som visat intresse via enkäten.

Försvarsområdesbefälhavaren klargjorde att daghemmet skulle drivas som ett privat föräldrakooperativ, där föreningen fick hyra Kungshuset och köpa andra tjänster som exempelvis måltider till bra pris.

En arbetsgrupp valdes och började nu brottas med en enorm pappersexercis mot kommun och länsstyrelsen.

April 1991 startade vi daghemmets första avdelning "knallhatten".
September 1991 startades den andra avdelningen "Kulan".

I Kungshuset har myndigheten P 4 satt in ett ventilationssystem, förnyat köken samt toaletterna.

Föreningen har anställt sju personer. De liksom vi föräldrar ser den stora skillnaden mellan ett kommunalt daghem och ett föräldrakooperativ.

Kontakten mellan personal och föräldrar blir betydligt djupare, tillsammans utformas verksamheten för barnen.

Kort sagt, föräldrarna är med och bestämmer miljö, verksamhet, val av personal m m.

Jag som förälder känner en stor trygghet för mitt barn.

Föreståndarinnan Marie Andersson samt flickorna Jessica Kjellström och Emma Halvorsen

Jacob Lindroth med barnen Tommy Öldenborg och Anna Brink

Ett kompani försvann

Redaktören

Denna bild får symbolisera "lätta uh".
Fältliv, sommarklädsel och god
sammanhållning.

Fr v. lt Stefan Sandberg, kn Niclas
Wallin, kn Coen (I 12), fk Patrik
Loft samt fk Torbjörn Henriksson

Under det gångna året har ett av
T 2's kompanier "gått ur tiden".
Det är det forna 7. och sedermera
6. lätta underhållskompaniet som
har upplösts.

Det är många Götaträngare som med
besvikelse ser denna organisations-
förändring. "Lätta uh", som kompa-
niet har kallats i dagligt tal, har
alltid haft något av en särställ-
ning på T 2. Detta främst beroende
på att kompaniet har haft annan
tjänstgöringsrytm än övriga.
Detta har inneburit bl a att både
befäl och soldater här har fått en
friare roll, men också ett större
personligt ansvar.

"Lätta uh" har alltid präglats av
en god anda och sammanhållning.
Det beror nog mycket på, att kompa-
niet har haft fler dygn i fält
än övriga. Att så har varit fal-
let kommer sig av att "lätta uh"
också varit "övningskompani åt US.
Genom detta myckna fältliv har sol-
daterna vid "lätta uh" blivit
"fältmässiga". - Åtminstone vad
gäller sommarförhållanden.

Ett vanligt förekommande utlåtande
om dessa "fältsoldater" har varit:
"De är inte vackra på kaserngården,
men de är bra i fält....".
Det omdömet stämmer säkert.....
Frågan är kanske om det skall stå i
motsats till vartannat?

"Lätta uh" fick finnas till från
1964 till 1991. Under denna tidspe-
riod har många T 2-are tjänstgjort
där. De flesta trivdes bra och flera
stannade kvar många år. Många dukti-
ga militärer har passerat, så jag
vill inte framhålla någon. Däremot,
kan jag inte låta bli att nämna någ-
ra personligheter och "färgklickar"
bland dessa.

Främst tänker jag på dåvarande kap-
tenen Hans Acke. Under hans tid som
kompanichef lades nog grunden till
den "vi-känsla" som kompaniet haft.
Ackes förmåga att entusiasmera sina
underlydande var suverän. Han fick
soldater och befäl att göra sitt yt-
tersta. Han var också en god "mark-
nadsförare" av sitt förband.

De fick ställa upp på många ovanliga
saker. Exvis vara med på utställ-
ningar, delta i olika idrottsevene-
mang, utföra ovanliga transporter
m m. Det var lite "spännande", för
man visste aldrig riktigt vad Acke
"hade hittat på.....".

En annan "färgklick" som måste lyf-
tas fram är förstås Hans Jensen.
Han var adjutant vid kompaniet under
många år och många är de historier
som berättas från hans tid. - Sanna
eller ej?

En sak är i alla fall klar.....
Jensens insatser för att göra "lät-
ta uh" till goda skyttar, saknar nog
motstycke i svensk historia.

Det var med vemod som jag i år, för
sista gången hörde de muckande sol-
daterna från "lätta uh" taktfast, i
korus rop "sjätte lätta.....
enda rätta - sjätte lätta.....
enda rätta.....".

Hylsan

Redaktören

Första inteckningen i HYL SAN fick stabsplutonen. Här representerade av vpl Bertilsson och fk U Palerhag

En ny och trevlig tradition har påbörjats vid GU-bataljonen. - Utdelning av "HYLSAN".

HYLSAN är ett vandringspris, uppsatt av förre GU-bataljonschefen, överstelöjtnant Göran Strid.

Priset, en blankpolerad mässingshylsa till 10,5 cm ammunition, är ständigt vandrande mellan GU-bataljonens plutoner.

HYLSAN utdelas fyra gånger per utbildningsår och tillfaller den pluton som, så långt under utbildningen, gjort främst insatser.

HYLSAN utdelas inte för enskilda prestationer utan till plutonen som helhet, inklusive befäl.

För att erhålla priset, skall plutonen exvis på ett bra sätt ha genomfört viss övning eller utbildning eller kanske gjort bra ifrån sig på någon tävling eller liknande.

Den kan också tilldelas pluton som visat god sammanhållning och kamratanda. Viktigast är, att plutonen på något sätt "visat framfötterna" mera än andra.

Chefen för GU-bataljonen, med rådgivare utgör jury.

Sjukvårdsplutonen hissar sergent Hallberg efter erövring av HYL SAN

Hylsan har blivit ett åtråvärt pris att erövra och glada och stolta är de som har lyckats.

I skrivande stund har följande plutoner lyckats erövra HYL SAN:

Stabspluton	1. kompaniet
Intplutonen	3. kompaniet
Intplutonen	3. kompaniet
Uhplutonen	6. kompaniet
Sjvplutonen	4. kompaniet
Stab o	
tross	1. kompaniet
Intplutonen	3. kompaniet samt
Stab o	
tross	6. kompaniet.

Vem blir det närmast?

Visst ser han stolt och glad ut sergent Hallberg

Det kom ett brev ...

Det kom ett brev, med några korta rader.....

Så lyder en textrad i en känd gammal svensk schlager. - Så lyder också inledningen av denna artikel.

Det kom ett brev.... från en av de svenskar som befann sig på FN-sjukhuset i Saudi-Arabien.

Brevet var skrivet av en av "mina gamla elever" från befälsskolan (GS 1 och GS 2). Det var kapten Johan Lindvall som ville berätta för "sin gamle chef" hur det var att uppleva kriget på nära håll.

Under tiden på befälsskolan lyckades jag aldrig lära Lindvall att skriva läsliga PM och övningsplaner, men det här brevet var prydligt utskrivet på skrivmaskin.

Lindvall skriver att han på avstånd sett (och hört) anfall med scudrobotar och även upplevt den enorma smäll som uppstod då dessa blev nedskjutna av patriotrobotar.

Han skriver, att det till en början var svårt att uppfatta det som verklighet. Man betraktar det hela som ett skådespel, eller som en förevising av ljuseffekter under en övning i mörkerstrid.

Hade jag inte på befälsskolan lärt Lindvall att krig är farligt.....?

Han beskriver hur han upplevde och reagerade på det första raketanfallet som var nära sjukhuset.

Han väcktes, mitt i natten, av ljudet av en robot som skjutits upp och närmade sig förläggningen. Han satte sig "i givakt" i sängen och sade till sin rumskamrat: Nu..... är det dags.....!

De båda slängde sig ur sängarna, tog på sig skyddsmask, C-stridsdräkt och hjälm och rusade tvärs över gården till skyddsrummet. Där satt de båda rumskamraterna i full C-stridsutrustning och väntadelänge.

Ingen raket slog ner i förläggningen och inte kom det någon annan personal till skyddsrummet heller.

Efter ett bra tag tågade Lindvall och hans rumskamrat, som var löjtnant Anders Berglöw och som OCKSÅ varit "min gamle elev", tillbaka till sin förläggning.

Väl åter i förläggningen läste de båda rumskamraterna sin instruktion. - Den löd: Vid anfall eller vid larm... stanna inomhus och invänta vidare order....

Nog vill jag minnas, att vi på befälsskolan talade MYCKET om att läsa instruktioner...

Av reaktionerna att döma, hade i alla fall vissa övningar i skyddsintagande och viss ABC-utbildning gått hem hos "mina gamla elever".

Lindvall skriver vidare om den "brist" på patienter som, hitintills, rådde vid sjukhuset.

För att träna och öva upp operationslagen, "raggade" läkarna upp patienter bland personalen och genomförde polikliniska operationer, s k skönhetsoperationer.

Lindvall berättar, att hans ställföreträdare genomgått en sådan operation. Dock fanns i brevet ingen kommentar om resultatet.....

I brevet berättas även andra händelser som har med närheten av kriget att göra. Efter att ha läst klart brevet - och även läst "mellan raderna", blev jag sittande i funderingar.....

Vad hade jag en gång, egentligen, lärt Lindvall och Berglöw....? Vad hade jag lärt ut som de kunde ha användning av om de blev berörda av kriget.....

Har vi - egentligen - klart för oss för vad vi utbildar.....

En sak hade jag i alla fall lyckats lära ut

Att det är viktigt att hålla kontakten mellan kamrater, även om avståndet är stort.

Det kom ett brev, med några korta rader.....

och det gjorde mig mycket glad.

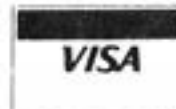
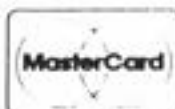
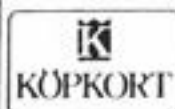
Commerce

MYCKET MER ÄN ETT VARUHHUS

31 ENSKILDA FÖRETAG

VART OCH ETT SPECIALIST INOM SIN BRANSCH!

Hos oss på COMMERCE gäller

Årets blötaste soldatfest

Jonas Hugoson

Arrangörerna Erik Wadström och Jonas Hugoson i samspråk med regementschefen

Stenhård vatten - rugby - match

Sent i vintras åkte ett trettiotal värnpliktiga från T 2 och P 4 samt regementena i Karlsborg, på en 3-dagars utbildning med temat "Soldater mot droger". Platsen var inte helt okända Lundsbrunns kurort.

Avsikten med kursen var att ge soldaterna värdefull kunskap om faran med att använda alkohol och narkotika.

Utbildningen syftade också till att man tidigare skall kunna upptäcka kamrater som börjat komma på glid och kunna hjälpa dessa på ett bättre sätt.

Utbildningen arrangerades av "Soldater mot droger" som är en del i SCVR - Sveriges centrala värnpliktsråd. En annan tanke var att deltagarna skulle gå i bräschen för olika "nyktra" fritidsaktiviteter när de kom tillbaka till regementena.

Det största arrangemanget för T 2's soldater, gick av stapeln onsdagen den 12 januari.

Arrangörerna Jonas Hugoson och Erik Wadström från 6. kompaniet, hyrde helt enkelt in badhuset och temat blev "Aqua-kul-kväll".

En riktigt blöt fest blev det när hela badhuset stod till militärens förfogande.

Regementschefen, Tord Björkman var den som öppnade kvällens första vattenrugbymatch mellan de olika kompanierna.

Matcherna utspelades naturligtvis i den stora bassängen och visst var det en och annan som tog sig vatten över huvudet, men trevligt var det, tyckte alla soldater som "dykt upp".

Både regementschefen och de värnpliktiga sågs med jämna mellanrum besöka tropikbaren där UNF bjöd på alkoholfria drinkar under hela kvällen.

Festen avslutades med prisutdelning och några värmande ord av regementschefen till de då trötta och blöta arrangörerna.

Vi hoppas, att denna typ av soldatfest skall bli en årlig tradition.

Milk-drinkar på pool-kanten

Skink-skjutning

Redaktören

Den så kallade "skink-skjutningen" är ett populärt, årligt återkommande evenemang vid T 2.

Götaträngaren önskar därför återge något från skink-skjutningen 90.

Skjutningen genomförs sista tjänstgöringsdagen innan juluppehållet och går därför lite i "Julens tecken".

Vapnet som använts har varit pistol m/40. Detta vapen har nu belagts med skjutförbud, så vi får se hur det blir i fortsättningen.

Ansvarig för genomförandet av tävlingen är den som året innan lyckades "minst bra....."

Denna gång var kapten Christer Schön ansvarig.

Tävlingsledare kapten Christer Schön
På väggen "priset" som ingen vill få

Schön hade samlat till sig en "stab" av goda medarbetare och genomförde tävlingen på ett utmärkt sätt.

Tävlingen läggs upp så, att det inte nödvändigtvis är den bästa skytten som vinner. En hel del "hazardmoment" finns med i bilden. Ovanliga och svårprickade mål ingår.

Denna gång var det major Harry Edsberg som vann. Bra gjort av Edsberg, som var bland de äldsta deltagarna.

Att han kanske dessutom inte är så känd i skyttekretsar förringar ju inte hans insats.

Han vann med den äran. Dock säger elaka, och avundsjuka, yngre tungor att Edsberg sågs innan tävlingen "smyga omkring" i målterrängen.

Edsberg fick först av alla hugga in på det dignande prisbordet, som huvudsakligen bestod av jul-läckerheter, därefter drogs prislistan efter hand.

Sista fram, denna gång, var löjtnant Tomas Holmberg.

Han erövrade endast den "slev" som markerar sista plats och som innebär arrangörs-sysslan nästa gång.

Holmberg uttryckte som så: "Man kan ju inte lyckas jämt...."

Så rätt, så rätt.....

Vi hoppas dock, att han lyckas bättre som tävlingsledare än som skytt.

En sak är i alla fall klar....

Det blir en ny skytt som "får en släng av slev" nästa gång.

Det gäller att "hålla huvudet kallt" då man är biträdande skjutledare tycker sergent Hultäker

Från Jul-lunchen

Redaktören

*Nog hade dom trevligt
Olle Andersson, Ingemar Johansson
och Waldemar Petersén*

*Tal hölls av Nils-Erik
Andersson och Tore Lundin*

Traditionsenligt avåts även detta år den så kallade Jullunchen.

Till denna bjuds både anställda och kamrater som slutat aktiv tjänst.

Det är en trivsamtillställning där goda kamrater träffas och trivs.

Man träffas på mässen, smuttar på lite glögg och så att säga bekantar sig innan det är dags att hugga in på julbordets läckerheter.

Till årets jullunch kom såväl unga som gamla. Några var tillresta från avlägsna orter och det är ju trevligt för de som är aktiva idag. Det visar ju, att man "känner för" sitt gamla regemente och personalen där.

Efterhand som "doppandet" fortgick så höjdes stämningen.

Det hölls tal och berättades roliga historier.

I samband med kaffet informerade regementschefen om T 2 och den militära situationen i allmänhet, samt om T 2's 100-årsjubileum i synnerhet.

Vid kaffet hölls också tacktal av två pensionsavgångna kamrater, nämligen Nils-Erik Andersson och Tore Lundin, som båda erhållit regementets plakett.

Efter många roliga historier och många "kommer du ihåg-episoder" drog sig alla "di äldre" värdigt tillbaka och bestämde att träffas nästa år igen.

*Evert Argus och Tage Persson
i samspråk
(Det är väl inte sä, att
pensionärer "pratar tjänst?")*

KONTAKTLINSER

Det är tryggt
att få
linser
tillpassade
hos oss.

Kostnadsfri
information
och
rådgivning

KONTAKTLINSPRAKTIKEN

OPTIKER AHLSTRÖM SYNSAM

Beställ gärna tid för information

Rådhusgatan 1 **0500-843 10** Skövde
Leg. optiker Hans Ahlström av Socialstyrelsen behörig kontaklinsoptiker

 **HAGSTENS
JÄRNHANDEL**

SKÖVDE
Telefon 165 15

Allt fler väljer sin bil hos oss.

Hasslum. Tel. 0500-108 90

Världens mest
sålda bil
ESCORT —

Nya FORD Personbilar
Lastbilar
Bussar

Begagnade bilar
Service
PlåtrepARATION
Leasing
Korttidsuthyrning
Reservdelar

 **Klockmäster
i Skövde** • PAGOLDHS EFTR.
Hertig Johansg. 14 0500/103 47

Stjämurmakare

AB Svenska Uno-X

Box 410, 541 28 SKÖVDE

Besöksadress: Gustaf Adolfsgatan 45, 541 45 SKÖVDE
Tel. 0500-677 00. Telex 0500-670 78. Telefax 0500-865 39

Beninstationer:

Lärkstigen 2	0500-825 50
Mariestadvägen 96	0500-194 88
Varnhemsgatan 14	0500-194 88
Skultorp	0500-343 40
Sventorp och Vårsås	0500-204 40
Stenstorp	0500-505 22
Timmersdala	0511-815 80

Köksinredningar.

Badrums- och sovrumsinredningar samt garderober.

HTH **HTH kök och
inredningar**

Telefon: 0500-85844

Rådhusgatan 15, 541 30 SKÖVDE

**HARMONI I HEMMET
GER HARMONI I LIVET**

Blomsterhallen

Hertig Johans torg

Tel.: Affären 0500/156 94, 138 20

VI HAR DAGLIGEN FÄRSKA BLOMMOR FRÅN EGNA ODLINGAR

**PROFFS
PÅ
FRITID**

INTERSPORT
Sandtorget SKÖVDE
Tel 0500-101 52